

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 130.642 van 26 april 2004
in de zaak A. 139.612/IX-3851.**

In zake : Artur KHATCHATRIAN,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat H. DE PONTHERE,
 kantoor houdende te IEPER,
 Lombaardstraat 23

tegen :

het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat D. DE GREEF,
kantoor houdende te ZELLIK,
Noorderlaan 30.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Artur KHATCHATRIAN op 24 juli 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 17 juni 2003 van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid waarbij hem een arbeidsvergunning geweigerd wordt;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 maart 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 maart 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTHERIE, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaat D. DE GREEF, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Op 8 mei 2003 dient verzoeker bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling tewerkstelling, een aanvraag in tot het bekomen van een arbeidskaart C van beperkte duur op grond van zijn verblijfstoestand als kandidaat vluchteling wiens aanvraag nog ontvankelijk is.

1.2. Op 21 mei 2003 wordt de arbeidskaart C geweigerd op grond van de volgende redenen :

- "- u bent niet langer gemachtigd in België te verblijven in de hoedanigheid van ontvankelijk verklaarde kandidaat-vluchteling conform art. 17, 1° van voormeld KB;
- u beantwoordt niet aan één van de andere toekenningsvoorwaarden, opgenomen in art. 17, die recht geven op een arbeidskaart C."

1.3. Op 24 mei 2003 stelt de raadsman van verzoeker beroep in tegen deze beslissing. Hij voert aan :

"Uit niets blijkt dat cliënt niet meer zou gemachtigd zijn verder in het land te verblijven.

De asielaanvraag van cliënt werd immers ontvankelijk verklaard bij beslissing van 25 juli 2002. Tegen de ongegrondheidsbeslissing van 8 oktober 2002, werd tijdig beroep aangetekend bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen en tot op heden werd er geen beslissing van deze commissie betekend op de gekozen woonplaats, zodat er geen beslissing is.

Overigens werd er tot op heden evenmin een bevel betekend aan cliënt, waarbij hem wordt medegedeeld dat hij het land zou dienen te verlaten.

In die omstandigheden bestaat er geen enkele reden om hic et nunc de arbeidskaart C te weigeren."

1.4. Op 11 juni 2003 brengt de administratie werkgelegenheid, afdeling tewerkstelling, een negatief advies uit, vermits verzoeker niet voldoet aan één van de voorwaarden opgenomen in artikel 17 van het KB van 9 juni 1999.

1.5. Op 17 juni 2003 neemt de Vlaamse minister van werkgelegenheid en toerisme de thans bestreden beslissing. Die beslissing bevat, ten aanzien van de verblijfstoestand van verzoeker, de volgende overweging :

"(...)

1. Betrokkene kwam naar België op 8.5.2002, en vroeg de status van vluchteling aan.
De asielaanvraag werd na beroep bij de Vaste Beroepscommissie op 11.3.2003 ongegrond verklaard.
Op 12.5.2003 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken van het Ministerie van Binnenlandse Zaken beslist om aan betrokkene een definitieve beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten 'bijlage 13' te laten betekenen."

Zij stelt verder :

- "3. Artikel 17, 1° van het KB van 9.6.1999 bepaalt dat de arbeidskaart C wordt toegekend aan de buitenlandse onderdanen die gemachtigd werden te verblijven in de hoedanigheid van ontvankelijk verklaarde kandidaat-vluchteling door de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestigingen de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of diens gemachtigde, of, ingeval van beroep, door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, of in geval van beroep, door de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.
Uit de verblijfshistoriek (zie punt 1) blijkt dat betrokkene niet meer de status van ontvankelijk verklaarde asielzoeker bezit, en derhalve niet meer in aanmerking komt voor een arbeidskaart C op basis van artikel 17, 1° van het KB van 9.6.1999.
4. Betrokkene voldoet ook niet aan de andere bepalingen tot het bekomen van een arbeidskaart C, opgenomen in artikel 17 van het KB van 9.6.1999.
5. Met betrekking tot de arbeidskaart C kan de bevoegde overheid geen afwijking toestaan om sociale of economische redenen (zie art. 38, § 2 van het KB van 9.6.1999)."

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in een enig middel de schending aanvoert van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en van artikel 17 van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende de uitvoering van de wet van 30 april 1999, doordat het bestreden besluit ten onrechte en zonder enig bewijs verwijst naar de betekening, aan verzoeker, van een 'bijlage 13' -een bevel om het grondgebied te verlaten- op 12 mei 2003, terwijl hij nooit kennis gekregen heeft van enige beslissing, hetzij van de Vaste Beroepscommissie, hetzij van de minister van Binnenlandse Zaken, zodat hij er mag vanuit gaan -rekening houdend met artikel 57/11 van de wet van 15 december 1980- dat er ook geen beslissing bestaat en hij alsnog aan de voorwaarden voldoet om een arbeidsvergunning te verkrijgen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen betoogt dat het middel feitelijke grondslag mist, aangezien uit de door haar ingezamelde inlichtingen blijkt dat de aanvraag van verzoeker om als vluchteling erkend te worden op 11 maart 2003 door de Vaste Beroepscommissie afgewezen is, dat die beslissing hem op 28 maart 2003 betekend is en dat hij op 12 mei 2003 een bevel om het grondgebied te verlaten ontvangen heeft, terwijl artikel 17, 1° van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 de toekenning van een arbeidskaart C voorbehoudt aan buitenlanders die als ontvankelijk verklaarde kandidaat-vluchteling op het grondgebied mogen verblijven en verzoeker niet meer de hoedanigheid van ontvankelijk verklaarde asielzoeker bezit en terwijl verzoeker ook niet voldoet aan de andere voorwaarden om een arbeidskaart C te verkrijgen;

3.3. Overwegende dat uit het door het bevoegde lid van het auditoraat gevoerde onderzoek blijkt dat verzoeker op 24 april 2003 bij de Raad van State beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van 11 maart 2003 van de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen (de zaak G/A 135.843/XIV-14.805); dat daaruit blijkt dat verzoeker de beslissing van de Vaste Beroepscommissie, waarnaar het bestreden besluit verwijst, wel degelijk kende;

Overwegende dat verzoeker wel van oordeel is dat die beslissing onbestaande is, aangezien hij er persoonlijk geen kennis van heeft gekregen; dat evenwel een mogelijk probleem in verband met de kennisgeving de rechtsgeldigheid van het besluit van de Vaste Beroepscommissie niet in het gedrang brengt of dat besluit niet onbestaande maakt; dat integendeel die beslissing bestaat en dat

verzoeker geen wetsbepaling aanwijst die de onmiddellijke uitwerking ervan zou verhinderen; dat de verwerende partij er dan ook deugdelijk kon naar verwijzen bij de totstandkoming van de bestreden beslissing; dat het middel niet ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zesentwintig april 2000 en vier, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.